

[Forsvarsministeren]

Jeg må også pege på, at en lovliggørelse må indebære, at beboerne betaler almindelige skatter og afgifter.

Problemerne omkring værtshusenes lovliggørelse, som nogle af de tidligere talere har været inde på, er løst midlertidigt ved, at finansudvalget har tiltrådt aktstykke nr. 194. Forsvarsministeriet har på det grundlag givet de nuværende værtshusholdere i Christiania adgang til inden den 1. juni i år at indgå en aftale med staten, som kan medvirke til at tilvejebringe sådanne faktiske forhold vedrørende restaurationsvirksomhed i området, at der vil kunne dannes grundlag for meddelelse af alkoholbevillinger og dermed lovliggørelse. Såfremt der tilvejebringes en sådan tilstand, vil der også ud fra politimæssige hensyn være skabt grundlag for at undlade at bringe værtshusene i Christiania til ophør på nuværende tidspunkt.

Aftalen vil give værtshusholderne brugsret til de lokaler, hvorfra de driver virksomhed, og endvidere vil aftalen indeholde en række vilkår, som skal opfyldes med henblik på lovliggørelse. Det forudsættes således, at der foreligger de fornødne næringsbreve, og at der for hvert værtshus føres regnskaber, som kan danne grundlag for opkrævning af skatter og afgifter. Endvidere skal virksomhederne drives på en sådan måde, at strafbare handlinger ikke finder sted i lokalerne, ligesom ordensmæssige hensyn skal tilgodeses. Værtshusholderne skal betale de udgifter, som deres benyttelse af lokalerne måtte påføre staten, og de værtshuse, som ikke indgår aftale om brugsret, eller som ikke overholder de stillede vilkår, vil politiet tage skridt til at lukke.

Jeg finder det vigtigt at fremhæve, at en løsning af problemerne omkring Christiania, som bygger på et samarbejde med beboerne, også stiller krav til beboerne. Jeg har kommenteret nogle af de problemer, der knytter sig til Christiania og det foreliggende beslutningsforslag, og der er mange flere uløste problemer.

Det gælder også de organisatoriske og administrative forhold. På det punkt foreslås det jo i betænkningen, at der nedsættes en særlig styringsgruppe. Det kan efter min opfattelse rejse en række problemer. Det fremgår f.eks. ikke, hvem der skal nedsætte gruppen. Jeg skal også pege på, at såfremt denne gruppe skal forestå udbetalinger, kan man

rejse spørgsmål om, i hvilket omfang sædvanlige krav om kontrol, revision osv. vil kunne gennemføres. Ligeledes er det uklart, hvem der skal have det politiske ansvar for gruppens arbejde.

Det foreliggende beslutningsforslag og den tilhørende betænkning indeholder efter min opfattelse både positive og negative elementer. De, der kender den historiske baggrund, ved, at de fire regeringspartier igennem årene har givet udtryk for den holdning, at ulovlighederne måtte bringes til ophør, og at det ikke for samfundet i øvrigt er acceptabelt, at der i ét område gælder andre vilkår og bestemmelser end i den øvrige del af landet. Disse synspunkter er stadig afgørende, og der er således ikke tale om nogen ændring i regeringspartiernes holdning til det grundlag, hvorpå problemerne må løses.

Sammenfattende er det min opfattelse, at folketinget, inden det træffer sin beslutning, bør afvente det oplæg til en samlet handlingsplan, som koordinationsgruppen vedrørende Christiania vil fremkomme med omkring den 1. oktober i år. Det er mit håb, at handlingsplanen uanset den snævre tidsfrist vil indeholde forslag til løsning af de fleste problemer, og jeg synes, at disse forslag og eventuelle nye ideer burde indgå i folketingets overvejelser, inden der blev truffet en beslutning.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt komme med et meget langt indlæg, men blot ligesom et par andre ordførere – nemlig mine medforslagsstillere – udtrykke glæde over, at der nu er nået et resultat, sådan at der er skabt et flertal for den videre udvikling i Christiania. Der har jo længe været et flertal for, at Christiania skulle bevares; det, der er afgørende nu, er, at der er skabt et flertal for og enighed om, hvordan Christiania skal bevares.

Det er fristende at gå meget ind på de to ordførertaler fra henholdsvis de konservative og venstre, men jeg skal bare komme med enkelte bemærkninger. Den første til fru Agnete Laustsen. Jeg følte mig selvfølgelig en lille smule personligt ramt omkring det dér med de blå øjne, men jeg vil sige, at jeg synes, det afgørende er, at fru Agnete Laustsen lukker øjnene. Meningen med det her, hele